

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku

Autor opracowania:

mgr Marcin Piernikowski

Poznań, październik 2015 r.

I. WSTĘP.....	3
1. Podstawy formalno – prawne opracowania.....	3
2. Cele i zakres opracowania.....	3
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	4
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu.....	4
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA..	6
1. Położenie obszaru badań.....	6
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu.....	7
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu.....	8
4. Wartości kulturowe.....	13
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	14
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego.....	14
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH.....	18
1. Cele projektu planu miejscowego.....	18
2. Ustalenia projektu planu miejscowego.....	19
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	21
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	22
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	22
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM.....	22
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	24
1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza.....	24
2. Emitowanie hałasu.....	26
3. Oddziaływanie na krajobraz, w tym na walory OChK „Pojezierze Drawskie”..	27
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę.....	29
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	30
6. Oddziaływanie na szatę roślinną i różnorodność biologiczną.....	32
7. Oddziaływanie na faunę.....	33
8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego.....	34
9. Oddziaływanie na ludzi.....	34
10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	35
11. Oddziaływanie transgraniczne.....	35
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	36
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	36
IX. STRESZCZENIE W JEZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	37

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno – prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹;
- art. 17, pkt. 4 *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*².

Prognoza jest sporządzana obowiązkowo do każdego projektu planu miejscowego lub jego zmiany. Organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cele i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj.Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.);

² Ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 199, ze zm.)

- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
- 3) ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych zawartych w projekcie mpzp;
- 4) przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

W niniejszej pracy analizie i ocenie poddano projekt planu zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1 : 1000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu mpzp oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano też metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku sporządzono w oparciu o materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne do projektu mpzp terenu „Mysia Wyspa” w Szczecinku, Piernikowski M., 2011, Poznań;
- 2) „Opracowanie ekofizjograficzne do projektu mpzp „Jezioro Trzesiecko” w Szczecinku, Krzuszcz M., 2006, Szczecinek;
- 3) „Opracowanie ekofizjograficzne do projektu mpzp „SZCZECIŃSKA” w Szczecinku, Integra Sp z o.o., 2005, Poznań;
- 4) „Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu mpzp „Jezioro Trzesiecko” w Szczecinku, Krzuszcz M., Sosnowski K., 2012, Szczecinek;

- 5) „Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu mpzp „Szczecińska II” w Szczecinku, Piernikowski M., 2014, Poznań;
- 6) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku, wrzesień 2015;
- 7) Mapy sytuacyjno – wysokościowa w skali 1: 1000;
- 8) Mapa ewidencyjna w skali 1: 1000;
- 9) Mapa topograficzna w skali 1 : 10000;
- 10) Mapa glebowo – rolnicza w skali 1 : 5000;
- 11) Mapa hydrograficzna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2003;
- 12) Mapa sozologiczna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 13) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, ark N-33-82-C 160 – Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 14) Mapa obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1 : 500000, Kleczkowski A.S., Kraków, 1990;
- 15) Mezoregiony fizycznogeograficzne Polski, Kondracki J., w skali 1 : 200000;
- 16) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek, 2011 r., Urząd Miasta Szczecinek, M. Piernikowski, Poznań.

Źródło informacji stanowiła również literatura specjalistyczna i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) „Informacja o stanie środowiska w powiecie szczecineckim w 2014 roku”, WIOŚ, 2015, Szczecin;
- 2) Gminny program opieki nad zabytkami Miasta Szczecinek na lata 2013 – 2016, Szczecinek, 2012 r.;
- 3) Kostecki M., 2003, „Komentarz do Mapy hydrograficznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 4) Kozacki L., Macias A., Markuszewska I., Rosik W., 2004, „Komentarz do Mapy sozologicznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 5) Popielski W., 2006, „Objaśnienia do Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1 : 50000 arkusz Szczecinek (160)”, PIG, Warszawa;
- 6) „Roczna ocena jakości powietrza w województwa zachodniopomorskiego za 2014 rok”, WIOŚ, 2015, Szczecin;

- 7) „Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2014”, WIOŚ, 2014, Szczecin;
- 8) „Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek” (operat generalny), 2002, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin;
- 9) „Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego”, 2010, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin.

Dla potrzeb prognozy przeprowadzona została przez autora kilkukrotna bezpośrednia wizja terenu. Wykonano również dokumentację fotograficzną. Wszystko to pozwoliło na ustalenie użytkowania terenu i rozpoznania aktualnego stanu środowiska.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno – przestrzennej miasta

Analizowany obszar, dla którego został sporządzony projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zajmuje powierzchnię około 13 ha i położony jest w centralnej części miasta Szczecinek, między ul. Szczecińską a jeziorem Trzesiecko.

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecinek” oznacza przedmiot badań w całości jako tereny zagospodarowane, położone w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, w tym:

- tereny zieleni urządzonej, usług turystycznych i sportowo-rekreacyjnych;
- tereny o dominacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą;
- tereny o dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą.

1.2 Położenie geograficzne

Według podziału fizycznogeograficznego Polski (Kondrackiego J., 2001), badany teren położony jest w podprowincji Pojezierza Północnobałtyckie (314), w zasięgu makroregionu Pojezierze Południowopomorskie (314.6), w mezoregionie – Pojezierze Szczecineckie (315.66).

Pojezierze Szczecineckie jest wysoczyzną morenową rozciągającą się pomiędzy sandrem Równiny Wałeckiej na zachodzie i doliną Gwdy na wschodzie. Stanowi obszar wzniesień czołowomorenowych głównego ciągu pomorskiego, obejmujący rozległe równiny sandrowe i płyty wysoczyzn morenowych z licznymi jeziorami, dolinami rzek i zagłębieniami wytopiskowymi. Licznie występują jeziora, głównie na północy mezoregionu m.in. Trzesiecko, Wilczkowo.

1.3 Położenie w ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych

Bardzo urozmaicona rzeźba terenu, obecność różnych typów jezior oraz bliskość dużych powierzchniowo kompleksów leśnych sprawiają, że Szczecinek odznacza się znacznymi walorami krajobrazowo-przyrodniczymi, typowymi dla obszarów pojeziernych.

Tereny najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci obszarów chronionego krajobrazu, tworząc w ten sposób ogniwo krajowej Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych (ESOCH). Na terenie miast Szczecinek istnieją dwa takie obszary: OChK „Jeziora Szczecineckie”, obejmujący m.in. jezioro Wielimie wraz z mokradłami na jego południowym brzegu oraz OChK „Pojezierze Drawskie”, do którego należy jezioro Trzesiecko i Wilczkowo.

Ponadto, wg koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL, wschodnie i północne okolice miasta z jeziorem Wielimie stanowią skraj biocentrum obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym – Pojezierze Kaszubskie (9M). W bezpośrednim sąsiedztwie miasta położony jest również obszar węzłowy o znaczeniu krajowym – Dolina Gwdy (5K). Oba ww. obszary połączone są korytarzem ekologicznym rangi międzynarodowej z obszarem węzłowym o znaczeniu ponadkrajowym – Pojezierze Drawskie (6M). Szczecinek leży na trasie tego korytarza.

Teren objęty opracowaniem położony jest w całości w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Teren objęty niniejszym opracowaniem podzielić można na dwa obszary o różnym zainwestowaniu. Pas przylegający bezpośrednio do ul. Szczecińskiej stanowią w większości tereny zainwestowane, na których zlokalizowana jest zarówno II-kondygnacyjna zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, jak również III-kondygnacyjna zabudowa wielorodzinna wraz z towarzyszącymi garażami i budynkami gospodarczymi. W centralnej części występują natomiast Rodzinne Ogrody Działkowe „Przyjaźń”, a na północy stacja redukcyjna gazu.

Między zabudową przy ul. Szczecińskiej a jeziorem Trzesiecko zlokalizowany jest park nadjeziorny, przez który południkowo przebiega trasa pieszo-rowerowa, a w środkowej części stoi zabytkowa Wieża Przemysława (dawna Wieża Bismarcka). Na wysokości wieży ustawione zostały urządzenia sportowo-rekreacyjne oraz pomost. Wzdłuż ścieżki pieszo-rowerowej rozstawione są latarnie oraz ławki.

Cały obszar posiada dobrą obsługę komunikacyjną z ul. Szczecińskiej, która częściowo stanowi fragment drogi krajowej nr 20. Analizowany teren posiada również pełne uzbrojenie w infrastrukturę techniczną.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba terenu i geomorfologia

Pod względem geomorfologicznym w większości teren objęty planem położony jest na równinie pojezierniej, która rozciąga się między jeziorem Wilczkowo a jeziorem Wielimie. Powstała ona w wyniku obniżenia się poziomu wód powierzchniowych i procesu zanikania jezior położonych dawniej pomiędzy ww. jeziorami. W analizowanym obszarze wykształcone w postaci tarasy jeziornej. Środkowo-wschodnia część opracowania leży natomiast na wysoczyźnie morenowej falistej, będącej formą lodowcową. Wysoczyzna opada stromo w kierunku jeziora Wielimie, łagodniej w kierunku południowym i zachodnim. Powierzchnia wysoczyzny, poza obszarem opracowania, urozmaicona jest licznymi zagłębieniami bezodpływowymi oraz rozległymi obniżeniami stanowiącymi doliny lokalnych cieków okresowych. Szerokość doliny waha się w granicach od ok. 200 m na północy do ok. 400 m w części południowej.

Tylko w zachodniej części opracowania zachowała się naturalna rzeźba terenu. Pozostały obszar został zniwelowany i przekształcony w wyniku działalności człowieka.

Jak wynika z mapy sytuacyjno-wysokościowej analizowany teren cechuje się dość urozmaiconą rzeźbą. Cały obszar opad, częściowo dość stromo w kierunku jeziora Trzesiecko. Wysokości bezwzględne wahają się od 144,4 m npm w rejonie ul. Szczecińskiej do 135,0 na linii brzegowej jeziora.

W strefie krawędziowej rynny polodowcowej jez. Trzesiecko spadki przekraczają 6⁰. Takie obszary charakteryzują się intensywnym splywem liniowym. Erozja jest tu silna, w wyniku czego miejscowo dochodzić może do degradacji lub zniszczenia profilu glebowego.

Nie występują tu żadne większe zagłębienia, natomiast w centralnej części opracowania zlokalizowane jest naturalne wzniesienie o wysokości względnej około 8 m, na którym stoi Wieża Przemysława.

3.2. *Budowa geologiczna i litologia*

Analizowany teren położony jest w obrębie jednostki geologicznej – wał środkowopolski, zwany w tym miejscu wałem pomorskim. Na prekambryjskim podłożu zalegają zaburzone utwory paleozoiczne. Struktura inicjalna wału powstała w obrębie części basenu środkowopolskiego, który formował się i wypełniał od permu do końca kredy. Seria cechsztyńska zbudowana jest głównie z utworów soli kamiennej z licznymi przewarstwieniami. Cały ten segment pocięty jest licznymi uskokami m.in. uskokiem Szczecinka. Na przełomie kredy i trzeciorzędu powstała silnie wydzwignięta, ponad otaczające go niecki, forma wału.

Pod osadami czwartorzędu zalegają morskie i lądowe utwory eoceńskie i oligoceńskie. Na osadach oligocenu leżą utwory miocenne, począwszy od różnej miąższości warstw piasków, a kończąc na osadach mułkowo – ilastych, często z przewarstwieniami węgla brunatnego. Osady paleogenu i neogenu są spiętrzone glacictektonicznie. Bezpośrednie podłoże czwartorzędu stanowią osady miocenu, których strop w rejonie Szczecinka układa się na wysokości ok. 60 m n.p.m.

Rzeźba powierzchni podczwartorzędowej została mocno zmodyfikowana przez procesy erozji i denudacji w czasie plejstocenu. Obszar sandrowy, w obrębie którego zlokalizowany jest analizowany teren, budują piaszczysto – żwirowe plejstocenne utwory akumulacji wodnolodowcowej o miąższości ok. 10 m, pod którymi zalega kompleks gliny zwałowej, w którym na głębokości ok. 40 m występują utwory piaszczyste.

Według Szczegółowej mapy geologicznej Polski arkusz Szczecinek większość omawianego obszaru pokrywają holocenne piaski, mułki i łył jeziorne. W głębokich sondach prezentują się one jako osady piaszczyste, laminowane mułkami i łyłami, o łącznej miąższości nieprzekraczającej 6,0 m. Zwierają zazwyczaj liczne szczątki roślin oraz współczesnej fauny jeziornej.

Jedynie w centralnej części opracowania, między parkiem nadjeziornym a ul. Szczecińską zalegają plejstocenne gliny zwałowe. Są to utwory zaliczane do fazy pomorskiej stadiału górnego zlodowacenia Wisły. Najczęściej są to gliny brązowe, mocno piaszczyste, odwapnione i silnie zwietrzałe. Ich stropowe partie są w znacznym stopniu

zbudowane z osadów ablacyjnych o bogatym inwentarzu skalnym, powierzchniowo często przechodzą w piaski i żwiry gliniaste. Miąższość glin jest zmienna i waha się od 0,5 do 9,0 m.

Na obszarze opracowania nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.3. Wody powierzchniowe

W granicach objętych planem nie występują żadne cieki oraz naturalne zbiorniki wodne. Jak już wspomniano wcześniej, od zachodu bezpośrednią granicę opracowania stanowią wody, drugiego pod względem wielkości jezioro w rejonie Szczecinka, tj. jeziora Trzesiecko. Jest to jezioro rynnowe, wcięte częściowo w obszar sandrowy, w kierunku południowym w obszary wysoczyzny dennomorenowej. Brzegi są wyraźnie zaznaczone, lokalnie osiągają wysokość ok. 10 m. Jezioro posiada trzy niewielkie dopływy, do których należą: strumień Wilczkowo, rów wypływający z jeziora Lipno, strumień Dębno wypływający z jeziora Radacz, położonego na zachód od miasta. Odpływ stanowi rzeka Nezdobna, łącząca jezioro Trzesiecko z jeziorem Wielimie. Główne parametry jeziora przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Parametry jeziora Trzesiecko.

Lp.	Parametr	Wielkość
1	Powierzchnia (ha)	295
2	Długość (km)	5,5
3	Szerokość (km)	0,8
4	Objętość (tys. m ³)	16067,3
5	Głębokość średnia (m)	5,4
6	Głębokość maksymalna (m)	11,8
7	Długość linii brzegowej (km)	15,9
8	Powierzchnia zlewni całkowitej (km ²)	156,31

Źródło: „Raport o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim w latach 2008-2009”, WIOŚ, 2010, Szczecin.

Jezioro jest bardzo intensywnie użytkowane rekreacyjnie. Wzdłuż brzegu tego akwenu położone są następujące obiekty: park miejski, stadion, 2 kąpieliska, pola namiotowe oraz przystań żeglugi pasażerskiej i wyciąg do nart wodnych.

3.4. Wody podziemne

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), będącej ogólnym aktem prawnym, który określa jako swój główny cel zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę jakości środowiska wodnego państw UE, Szczecinek położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 28.

Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski w skali 1 : 200 000, rozpatrywany obszar położony jest w obrębie regionu pomorsko-kujawskiego (III), w zasięgu podregionu pomorskiego (III 1). Poziomy wodonośne występują zarówno w utworach czwartorzędowych, jak i trzeciorzędowych. Główny poziom użytkowy w osadach czwartorzędowych budują przede wszystkim piaski i żwiry, występujące przeciętnie na głębokości od 40 do 60 m. Wydajność tego poziomu wynosi od kilkunastu do 70 m³h⁻¹.

Teren objęty analizą położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 126 „Zbiornik Szczecinek” o średniej głębokości utworów wodonośnych 90 m. Utwory wodonośne są wieku trzeciorzędowego i czwartorzędowego. Jego powierzchnia wynosi 1755 km², a szacunkowe zasoby dyspozycyjne 99 tys. m³/dobę.

Według Mapy Hydrograficznej arkusz Szczecinek w skali 1 : 50 000 pierwszy poziom wód gruntowych na przeważającej części obszaru analiz zalega dość płytko na głębokości między 1 – 2 m ppt. Natomiast w zachodniej części, wzdłuż brzegów jeziora pierwszy poziom wód gruntowych występuje bardzo płytko, do głębokości 1 m ppt.

3.5. *Warunki glebowe*

Typy i klasy gleb są odzwierciedleniem warunków geomorfologicznych i litologicznych. W zachodniej części obszaru objętego planem występują gleby brunatne wylugowane i kwaśne. Są to gleby kwaśne, średnio zasobne w fosfor, potas i magnez.

W części wschodniej analizowanego terenu warstwa glebowa została przekształcona w wyniku działalności człowieka, przez co zmieniła swoje właściwości. Ma to potwierdzenie na mapie glebowo-rolniczej, z której wynika, że występują tu grunty zurbanizowane (Tz). Skład mechaniczny materiału glebowego stanowią na całości piaski słabogliniaste, podścielane piaskami luźnymi.

3.6. *Szata roślinna*

Największy kompleks roślinności, będący zarazem głównym potencjałem przyrodniczym omawianego obszaru, stanowią zadrzewienia o charakterze parkowym strefy brzegowej i skłonu rynny jeziora Trzesiecko. Park tworzą drzewa liściaste w młodszych klasach wieku. Drzewostan, z reguły dwuwarstwowy, budują dąb szypułkowy i grab zwyczajny, z domieszka buku zwyczajnego i świerku. Zwarcie koron drzew jest na ogół pełne. Płaty grądów wyróżniają ponadto krzewy leszczyny oraz dość zwarte runo roślin zielnych. Znaczną rolę odgrywają w nim gatunki, takie jak: gwiazdnica wielkokwiatowa,

gajowiec żółty, kostrzewa leśna, czyściec leśny, łoczyga pospolita, turzyca leśna, zawilec gajowy, groszek skrzydlasty. Warstwa mszysta rozwinięta jest słabo i najczęściej znikomo.

Drugą kategorię roślinności naturalnej stanowią zbiorowiska wodne, związane z jeziorem Trzesiecko. Zachowały się w nim zbiorowiska hydrofitów osadzonych w dnie i zanurzonych w toni wodnej oraz o liściach pływających na powierzchni, a także efemeryczne zbiorowiska bierne unoszonych na powierzchni wody pleustofitów: zbiorowiska rzęs, zespół rdestnicy pływającej, zespół „lilii wodnych”, zespół żabiścieku pływającego.

Strefa brzegowa jeziora wykształciła się w formie pasów różnej szerokości, w omawianym fragmencie jeziora mocno poprzerwywanych, zbiorowisk szuwarów właściwych, z udziałem pałki szerokolistnej, trzciny, oczeretu jeziornego, czy tataraku zwyczajnego. Należy tu jednak podkreślić, że zarówno zbiorowiska wodne, jak i zbiorowiska szuwarowe nie występują bezpośrednio na obszarze opracowania, lecz poza jego granicami na jeziorze Trzesiecko.

Kolejnym elementem szaty roślinnej na omawianym obszarze są ogrody działkowe, występujące w centralnej części opracowania. Charakter roślinności ogrodów działkowych, składającej się głównie z drzew i krzewów owocowych, kwiatów i upraw warzyw, przesądza jednak, że są to biotopy o ograniczonej wartości przyrodniczej.

Na obszarze zajęтым przez zabudowę mieszkaniową jedno- i wielorodzinną występuje zieleń urządzone w postaci trawników, klombów, rabat oraz zaprojektowanych nasadzeń. Na posesjach rosną m.in. cyprysy, brzozy brodawkowate, świerki pospolite, świerki srebrne, róże, forsycje, bzy lilaki, bzy czarne, sumaki, żywotniki, modrzewie europejskie, jaśminowce, orzechy włoskie, cisy pospolite, śnieguliczki, itp.

3.7. Świat zwierząt

Zadrzewienia parkowe przy jeziorze Trzesiecko stanowią siedliska licznych gatunków zwierząt. Zinventaryzowano w nich 47 lęgowych gatunków ptaków. Występować mogą tam, tak rzadkie gatunki jak: bocian czarny, kania ruda, trzmielojad, dzięcioł średni czy muchołówka mała. Park jest zasiedlony przez typowe dla północnej części kraju gatunki zwierząt łownych oraz prawie wszystkie z występujących na terenie Szczecinka owadów, w tym figurującego w czerwonej księdze zwierząt kozioroga bukowca.

Z opracowania „Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek” wynika ponadto, że na wodach lub szuwarach jeziora Trzesiecko występują następujące gatunki ptaków lęgowych: perkoz dwuczuby, kormoran czarny, łabędź niemy, krzyżówka, czernica, gągoł, kokoszka

wodna, łyśka, trzciniaczek i trzciniak. W sezonie polęgowym obserwowano natomiast: krzyżówkę, łysek, łabędzia niemego, czernicę, mewę śmieszkę, mewę srebrzystą oraz nielicznie: perkoza dwuczubego, kormorana, świstuna, bernikłę białolicą oraz nurogęs.

Wysoki stopień wykorzystania rekreacyjnego omawianego obszaru przez mieszkańców miasta i turystów ogranicza jednak jego walory faunistyczne.

3.8. *Klimat lokalny*

Topoklimat badanego obszaru charakteryzuje się stosunkowo chłodnym latem i dość łagodną zimą. Klimat jest tu surowszy niż na sąsiednich terenach położonych niżej. Amplituda temperatury sięga 20°C. Najwyższa średnia temperatura występuje w lipcu + 20°C, a najniższa w lutym – 2,5°C. W 2006 r. średnia roczna temperatura powietrza wynosiła 9°C, średnia lipca +23,4°C, a lutego – 6,4°C.

Według danych z posterunku opadowego IMGW, zlokalizowanego w Szczecinku wynika, że w poszczególnych latach zaznacza się wyraźna zmienność sum opadów rocznych. W roku normalnym roczna suma opadów wynosi 622 mm. Rytm opadów wskazuje istnienie maksimum w lipcu (76 mm), a minimum w lutym (34 mm).

Średnio w ciągu roku dominują wiatry z kierunków: zachodniego i południowo-zachodniego. Na wiosnę i jesień wzrasta udział wiatrów z kierunku południowo-wschodniego i południowego. Teren miasta odznacza się stosunkowo słabymi wiatrami i dość dużą liczbą dni bezwietrznych. Silniejsze wiatry wieją głównie jesienią i zimą.

Warunki klimatyczne w granicach opracowania, modyfikowane są w znacznym stopniu przez warunki fizjograficzne. Duży wpływ na mikroklimat ma bezpośrednie sąsiedztwo jeziora Trzesiecko. Bliskie sąsiedztwo jeziora powoduje dużą wilgotność powietrza – jej średnia roczna wynosi ok. 80%, co z kolei jest przyczyną zwiększonej częstotliwości pojawiania się mgieł.

4. **Wartości kulturowe**

Najcenniejszym obiektem kulturowym na obszarze opracowania jest, zlokalizowana w centralnej części, w parku Wieża Przemysława. Zbudowana została w 1910 r. i poświęcona kanclerzowi Niemiec – Otto Bismarckowi. „Gminny program opieki nad zabytkami miasta Szczecinek na lata 2013-2016” proponuje wpisanie jej do rejestru zabytków.

Ponadto kilka budynków wzdłuż ul. Szczecińskiej posiada wartości zabytkowe, przez co wpisano je do gminnej ewidencji zabytków i objęto je ochroną w obowiązującym planie miejscowym „Szczecińska”.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Cały obszar opracowania znajduje się w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, utworzonego Uchwałą nr X/46/75 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 17 listopada 1975 r. (Dz. Urz. WRN w Koszalinie Nr 9/1975, poz. 49), o łącznej powierzchni 68450 ha. Jest to teren o urozmaiconej rzeźbie stanowiący część tzw. „Szwajcarii Połczyńskiej”. Dodatkowym walorem są rozległe kompleksy leśne oraz malowniczy krajobraz polodowcowy z dużą ilością jezior i cieków wodnych.

Dodatkowo na terenie parku miejskiego, w rejonie pomostu i ścieżki pieszo-rowerowej na działce nr 91/3 obręb 12, rośnie dąb szypułkowy (*Quercus robur L.*) o wysokości 33 m oraz o obwodzie 346 m. Uchwałą Nr XIX/158/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 grudnia 2011 r. dąb ten został ustanowiony pomnikiem przyrody.

Poza wyżej wymienionymi, na omawianym terenie nie występują żadne inne formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 *Ustawy o ochronie przyrody*³.

Ponadto, zlokalizowane bezpośrednio za zachodnią granicą opracowania Jezioro Trzesiecko, sklasyfikowane zostało jako siedlisko przyrodnicze pn. starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne (kod siedliska 3150).

W omawianej części Szczecinka nie występują żadne grunty rolne ani leśne chronione przepisami *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*⁴.

Obiektami podlegającymi ochronie na podstawie *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*⁵ są Wieża Przemysława oraz budynki mieszkalne przy ul. Szczecińskiej, chroniony ustaleniami obowiązującego planu miejscowego.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Stan higieny atmosfery

Najbliższe stacje pomiarowe WIOŚ zajmujące się badaniem jakości powietrza atmosferycznego zlokalizowane są na terenie miasta Szczecinka przy ul. Przemysłowej (automatyczna), przy ul. Artyleryjskiej (manualna), przy ul. 1 Maja (manualna).

Zbiorcze zestawienie klasyfikacji strefy zachodniopomorskiej tj. całego województwa zachodniopomorskiego, bez aglomeracji szczecińskiej i miasta Koszalin dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, PM₁₀, PM_{2,5}, Pb, C₆H₆, CO, As, Cd, Ni, BaP oraz O₃) dokonanej

³ Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013, poz. 627, z późn. zm.)

⁴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1205 z późn. zm.)

⁵ Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2014 r. poz. 1446, ze zm.)

z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za rok 2014, przedstawia tabela nr 2.

Tabela 2. Ocena jakości powietrza w strefie zachodniopomorskiej za 2014 r.

Powierzchnia strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń											
	SO ₂	NO ₂	PM _{2,5}	PM ₁₀	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	BaP	Cd	Ni	O ₃
1179904 km ²	A	A	A	C	A	A	A	A	C	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w woj. zachodniopomorskim za 2014 r.”, WIOŚ, 2015, Szczecin.

Jak wynika z powyższej tabeli większość badanych zanieczyszczeń zaliczono, w trójstopniowej skali: A, B, C, do klasy A, co oznacza, że poziom poszczególnych stężeń zanieczyszczeń w analizowanej strefie nie przekracza poziomu wartości docelowych. Jedynie dwa typy zanieczyszczeń tj. PM₁₀ i benzo(a)piren zakwalifikowano do klasy C.

Strefa powiat szczecinecki została zakwalifikowana do klasy C, ze względu na stwierdzone w 2014 r. (jak również w latach poprzednich) przekroczenia standardu jakości powietrza przez 24-godzinne stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀. Jako obszar objęty przekroczeniami wskazane zostało centrum miasta oraz tereny położone względem niego na północny-zachód i południe (nie obejmuje obszaru opracowania), o łącznej powierzchni ok. 6 km², zamieszkałej przez około 30 tys. osób. Główną przyczyną przekroczeń wskazaną na etapie przeprowadzania rocznej oceny jakości powietrza jest emisja powierzchniowa związana z indywidualnym ogrzewaniem mieszkań. Jednak w niektórych przypadkach WIOŚ wskazuje za główną przyczynę oddziaływanie emisji z zakładów przemysłowych, ciepłowni zlokalizowanych w pobliżu stacji (w omawianym przypadku m.in. zakładów należących do Grupy Kronospan, zlokalizowanych przy ul. Waryńskiego 1). Dotyczy to terminów pomiarowych, w których przekroczenia stwierdzono poza okresem grzewczym. Do przyczyn dodatkowych, mniej istotnych należą w przypadku Szczecinka szczególne warunki rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń i niekorzystne warunki klimatyczne (niskie temperatury powietrza i mała prędkość wiatru).

Klasa C skutkuje obowiązkiem opracowania przez Marszałka Województwa programu naprawczego, mającego na celu przywrócenie standardu jakości powietrza na danym obszarze. Dla strefy zachodniopomorskiej obowiązuje „Program ochrony powietrza dla strefy zachodniopomorskiej”, uchwalony przez Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 października 2013 r.

Miasto Szczecinek otrzymało klasę C również ze względu na przekroczenie poziomu docelowego przez średnioroczne stężenie benzo(a)pirenu. Jako obszar objęty przekroczeniami

wskazane zostało centrum miasta oraz tereny położone względem niego na północny-zachód i południe (nie obejmuje obszaru opracowania), o łącznej powierzchni ok. 5 km², zamieszkałej przez około 28 tys. osób. Zarówno główna przyczyna przekroczeń, jak i dodatkowe przyczyny wskazane na etapie przeprowadzania rocznej oceny jakości powietrza są analogiczne jak w przypadku pyłu zawieszzonego PM10. Dla powiatu szczecineckiego obowiązuje „Program ochrony powietrza dla strefy powiat szczecinecki, w której został przekroczony poziom docelowy benzo(a)pirenu w powietrzu”, uchwalony przez Sejmik Województwa w marcu 2011 r. Na uwagę zasługuje fakt, że pomiary B(a)P prowadzone w Szczecinku od 2007 r. wykazały, iż w 2011 r. stężenie średnioroczne B(a)P zmniejszyło się w stosunku do 2010 r. o około 29% na ul. Artyleryjskiej i o 56% na ul. 1 Maja.

Ponadto cała strefa zachodniopomorska otrzymała klasę D2 w związku z przekroczeniem poziomu celu długoterminowego przez stężenia ozonu, określonego zarówno ze względu na ochronę zdrowia, jak i ochronę roślin. Dla stref w klasie D2 nie jest wymagane opracowanie programu ochrony powietrza. Działania wymagane w tym przypadku to ograniczenie emisji lotnych związków organicznych jako prekursorów ozonu, które to działania powinny być ujęte w wojewódzkim programie ochrony środowiska.

W analizowanej części Szczecinka na zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego wpływa głównie lokalna niska emisja, przede wszystkim w okresie grzewczym, na którą nakładają się zanieczyszczenia typu komunikacyjnego, spowodowane ruchem samochodowym na drodze krajowej nr 20 (ul. Szczecińska). Należy jednak podkreślić, że dominujący wpływ na stan jakości powietrza mają tutaj: bezpośrednie sąsiedztwo dużego akwenu wodnego, jakim jest jezioro Trzesiecko oraz bliskość nadjeziornego parku. Z wyżej wymienionych względów stan higieny atmosfery w omawianym obszarze jest z pewnością lepszy niż w okolicznych zabudowanych obszarach miasta.

6.2. *Zagrożenia klimatu akustycznego*

Głównym emitorem hałasu komunikacyjnego na analizowanym obszarze są pojazdy samochodowe poruszające się po ul. Szczecińskiej (od skrzyżowania z ul. Gdyńską na południe – droga krajowa nr 20), stanowiącej wschodnią granicę opracowania. Na przedmiotowym odcinku drogi krajowej nr 20 nie prowadzono w ostatnich latach żadnych pomiarów emisji hałasu ani natężenia ruchu.

Potencjalnie odczuwalnym źródłem hałasu w północnej części opracowania są obiekty sportowo-rekreacyjne, szczególnie w trakcie trwania imprez masowych na stadionie miejskim, zlokalizowanym na północ od przedmiotowego terenu.

6.3. *Stan i jakość wód powierzchniowych*

Jeziro Trzesiecko jest bezpośrednim odbiornikiem ścieków opadowych z miasta. Potencjalne zagrożenie dla jeziora stanowią spływy powierzchniowe z rejonu dawnej wsi Trzesieka. Od 2005 r. objęte jest rekultywacją, polegającą na natlenianiu warstwy przydennej jeziora oraz dawkowaniu preparatu PIX (siarczan żelaza), który powoduje koagulację zawiesiny. W 2008 r. prowadzono badania wód jeziora w ramach monitoringu operacyjnego (czterokrotnie w sezonie wegetacyjnym, na 3 stanowiskach pomiarowych). W ramach monitoringu badawczego przeprowadzono kontrolę skażenia środowiska formaldehydem (w rejonie „Mysiej Wyspy”). Jezioro Trzesiecko zaliczone zostało do III klasy stanu ekologicznego z uwagi na niedostateczne natlenienie wód. Odstąpiono od oceny biologicznej z uwagi na stosowanie środków chemicznych likwidujących zakwity fitoplanktonu.

Na podstawie badań przeprowadzonych w 2010 r., jezioro Trzesiecko zostało zakwalifikowane do III klasy, czyli do umiarkowanego stanu ekologicznego. Na ocenę wpływ miała wartość indeksu fitoplanktonowego PMPL. Badania wskaźników fizykochemicznych wykazały przekroczenia standardów dobrej jakości w zakresie natlenienia wód przydennych oraz ponadnormatywne stężenia formaldehydu.

Badania osadów dennych wykonane w latach 2009-2010 przez PIG wykazały znaczne zanieczyszczenia metalami ciężkimi, pestycydami oraz węglowodorami aromatycznymi. W związku z powyższym w 2011 r. uruchomiony został monitoring badawczy wód jeziora Trzesiecko. Zakres pomiarowy obejmował między innymi zanieczyszczenia stwierdzone w osadach dennych jeziora.

Na podstawie badań przeprowadzonych w 2011r. jezioro Trzesiecko zostało ponownie zakwalifikowane do III klasy, czyli do umiarkowanego stanu ekologicznego. O wyniku klasyfikacji biologicznej zdecydował indeks ESMI określający stan roślinności wodnej spełniający wymagania III klasy. Badania wskaźników fizykochemicznych wykazały przekroczenia standardów dobrej jakości w zakresie zawartości tlenu rozpuszczonego w wodach przydennych oraz ponadnormatywne stężenia formaldehydu. Nie stwierdzono przekroczenia wartości granicznych dla pestycydów oraz metali ciężkich. Natomiast odnotowano przekroczenia w grupie zanieczyszczeń węglowodorami aromatycznymi.

6.4. *Stan i jakość wód podziemnych*

W 2012 r. prowadzono badania wód podziemnych w ramach krajowego monitoringu diagnostycznego w obszarze jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 28. Pomiary przeprowadzono w 4 punktach pomiarowych w miejscowości Spore, zlokalizowanych na północ od granic miasta Szczecinek. Badano wody wgłębne, głównie poziomu czwartorzędowego. We wszystkich punktach pomiarowych jakość wód JCWPd nr 28, zaliczono do klasy II. Wskaźnikiem przekraczającym normy dla wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi był mangan.

Mangan występujący w dużych ilościach w wodach wgłębnych ma przede wszystkim niekorzystny wpływ na właściwości organoleptyczne wody, powodując wzrost jej zabarwienia i mętność, a także pogorszenie jej walorów smakowych i zapachowych. Dodatkowo mangan wytrącając się w formie osadów powoduje barwienie sanitariatów czy zarastanie przewodów wodociągowych. Duże zawartości manganu mogą mieć również niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, dlatego tego typu wody wymagają uzdatniania przed spożyciem.

Ostatecznie zarówno stan chemiczny, jak również jakościowy JCWPd nr 28 uznany został za dobry.

Występujący na analizowanym obszarze główny zbiornik wód podziemnych (GZWP nr 126), w omawianym rejonie, nie został zaliczony do obszarów objętych ochroną.

Cały teren objęty opracowaniem posiada kanalizację sanitarną, co zmniejsza prawdopodobieństwo zagrożenia zanieczyszczeniami środowiska gruntowo – wodnego.

6.5. *Pola elektromagnetyczne*

Na analizowanym obszarze oraz w jego najbliższym otoczeniu nie występują żadne znaczące źródła pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Głównym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku jest analiza możliwości wprowadzenia, zgodnie z wnioskami właścicieli, drugiej linii zabudowy na części terenów zabudowy jednorodzinnej przy ul. Szczecińskiej lub poszerzenia terenów zabudowy w stronę jezior Trzesiecko.

Biorąc powyższe pod uwagę, w przedmiotowym projekcie planu weryfikacji zostały poddane linie zabudowy oraz linie rozgraniczające, ustalone w obecnie obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenu "Szczecińska".

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalna, wskazana w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku jest dość zróżnicowana. Przedmiotem ustaleń projektu mpzp są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **MN**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – **MW**;
- teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej – **MW/U**;
- teren zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **U/MN**;
- tereny zabudowy usługowej – usług turystycznych – **UT**;
- teren zieleni urządzonej – **ZP**;
- teren infrastruktury technicznej – gazownictwa – **G**;
- teren drogi publicznej – **KD-D**;
- teren drogi wewnętrznej – **KDW**.

Zdecydowanie dominującą funkcją, ustaloną w projekcie planu na omawianym obszarze jest teren zieleni urządzonej – parkowej (ZP), zajmujące obszar 5,7 ha, czyli około 44% powierzchni opracowania. Ustalono na nim lokalizację parku, zakazując jednocześnie sytuowania budynków (poza budynkami infrastruktury technicznej). Ustalono także minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 80% terenu. Ze względu na położenie w obszarze chronionego krajobrazu ustalono tutaj ochronę i zachowanie zadrzewień nadwodnych, z dopuszczeniem ich wycinki wyłącznie ze względów sanitarnych lub bezpieczeństwa. Na terenie ZP dopuszczono ponadto lokalizację budowli sportowo-rekreacyjnych, urządzeń lub obiektów budowlanych służących ochronie przyrody, pomostów, ciągów pieszych i rowerowych oraz obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

Spśród terenów przeznaczonych pod zabudowę największą grupę zajmują zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN). W projekcie planu wyznaczono 14 takich terenów o łącznej powierzchni 2,3 ha, czyli 18% obszaru objętego planem. Są to obszary w większości zabudowane i zagospodarowane, zgodnie z ustalonym przeznaczeniem. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla tej

kategorię terenów ustalono: lokalizację budynków wolno stojących (z wyjątkiem terenów 3MN i 4MN, na których usankcjonowano istniejącą zabudowę bliźniaczą), lokalizację nie więcej niż dwóch budynków mieszkalnych na danym terenie, maksymalną powierzchnię zabudowy między 30% a 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie od 20% a 40% działki budowlanej oraz wysokość budynków, w większości, 2 kondygnacje nadziemne i nie więcej niż 10 m, a w przypadku terenów 15MN i 20MN do 3 kondygnacje i nie więcej niż 12 m. Minimalną powierzchnię działki budowlanej ustalono, w taki sposób aby na każdy teren można było podzielić na nie więcej niż dwie działki budowlane (z wyjątkiem terenu 9MN).

Nowa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zgodnie z ustaleniami projektu planu, będzie mogła zostać zlokalizowana również na terenie 21U/MN o powierzchni około 0,71 ha. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenu 21U/MN dopuszczono lokalizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolno stojących usługowych lub mieszkalno-usługowych, ustalono lokalizację nie więcej niż dwóch budynków na działce budowlanej, maksymalną powierzchnię zabudowy do 50% działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie nie mniejszym niż 30% działki budowlanej oraz wysokość budynków – 2 kondygnacje nadziemne i nie więcej niż 10 m.

Drugą, pod względem ilościowym, kategorię stanowią 2 tereny zabudowy usługowej – usług turystycznych (UT), zajmujące łącznie powierzchnię niecałe 2,2 ha, co daje 17% obszaru opracowania. W chwili obecnej są to tereny zajęte przez ogrody działkowe. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy dla terenów UT ustalono: powierzchnię zabudowy nie większą niż 30% powierzchni działki budowlanej, teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 40% działki budowlanej oraz wysokość zabudowy do 3 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 12 m, a w przypadku lokalizacji hotelu do 5 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 16 m.

Ostatnią grupą terenów przeznaczonych pod zabudowę w analizowanym projekcie planu są tereny o dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Wydzielono 4 takie tereny istniejącej zabudowy wielorodzinnej tj. 2MW, 10MW/U, 11MW i 12MW. Dla terenów o dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy między 30% do 40% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną od 30% do 40% działki budowlanej oraz wysokość budynków nie

większą niż 3 kondygnacje i 14 m. Ponadto na terenie 10MW/U dopuszczono lokalizację usług w parterach lub w kondygnacji podziemnej budynków.

Pozostała część obszaru opracowania przeznaczona została na obsługę komunikacyjną ww. terenów (drogi KDW i KD-D) oraz istniejący teren stacji redukcyjnej gazu (1G).

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Studium, o którym mowa powyżej sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu zachowuje, zapisane w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, podstawowe funkcje analizowanego obszaru jako terenu zieleni urządzonej, usług turystycznych i sportowo-rekreacyjnych, terenu o dominacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą oraz terenu o dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą.

OCHK „Pojezierze Drawskie” utworzony Uchwałą nr X/46/75 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 17 listopada 1975 r. (Dz. Urz. WRN w Koszalinie Nr 9/1975, poz. 49), który obejmuje swym zasięgiem cały obszar opracowania, podlega obecnie ochronie na mocy Uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu, uzupełnioną Uchwałą Nr XXXIV/408/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie obszarów chronionego krajobrazu. Po przeanalizowaniu ww. aktów prawnych oraz biorąc pod uwagę kierunki struktury przestrzennej ustalone w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, zakładając przy tym, że nie dojdzie do wycinki zadrzewień i szuwarów nadwodnych, należy uznać, iż ustalenia projektu planu nie naruszają zakazów w nich ustalonych.

Podczas opracowywania projektu mpzp „Szczecińska III” w Szczecinku wykorzystano również wytyczne zawarte w dwóch dokumentach sporządzonym w celu ochrony środowiska

przyrodniczego. Opracowaniami tym są: „Waloryzacja przyrodnicza gminy Szczecinek” oraz „Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego”.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Biorąc pod uwagę fakt, że na terenie objętym opracowaniem zasady kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej ustala obowiązujący plan miejscowy terenu „SZCZECIŃSKA” z 2006 r., który gwarantuje wystarczającą kontrolę nad procesami inwestycyjnymi na analizowanym obszarze, nie przewiduje się, aby brak realizacji ustaleń projektu planu miejscowego „Szczecińska III” w Szczecinku wywołał niekorzystne zmiany stanu środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Na analizowanym obszarze miasta nie zaobserwowano istotnych problemów ochrony środowiska ważnych z punktu widzenia projektu sporządzanego planu miejscowego.

W przeszłości niepokój mógł budzić stan jakości wody jeziora Trzesiecko, jednak od 2005 r. objęte jest ono rekultywacją, co przynosi widoczne efekty.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów rangi międzynarodowej, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można, wymieniane już

wcześniej w opracowaniu, dyrektywę Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków i dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Ponadto, Konwencję Berneńską o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r., Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992 r.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe: „II Polityka Ekologiczna Państwa” oraz „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”. Oba te dokumenty respektują zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz konieczności zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

II Polityka Ekologiczna Państwa

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Podstawowym celem polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, czyli mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet ma stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają powiązać efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, zwłaszcza w przemyśle i energetyce, transporcie, rolnictwie, leśnictwie, budownictwie i gospodarce komunalnej, zagospodarowaniu przestrzennym, turystyce, ochronie zdrowia, handlu i działalności obronnej.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich,

w kontekście zakresu ustaleń projektów planów miejscowych, wymienić należy m.in.: racjonalizację użytkowania wody, ochronę gleb, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, gospodarowanie odpadami, jakość wód, jakość powietrza, zmiany klimatu, hałas i promieniowanie, różnorodność biologiczna i krajobrazowa.

Ponadto, dokument wskazuje na konieczność stworzenia spójnego wewnętrznego systemu prawa ochrony środowiska, dostosowanego do wymagań unijnych. Wymaga poddania dokumentów programowych z dziedziny ochrony środowiska (planów, strategii, polityk, itp.) ocenie ekologicznej skuteczności lub ocenie oddziaływania na środowisko (w formie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko), ocenie efektywności kosztowej, konsultacjom społecznym, ocenie zgodności z wymogami Unii Europejskiej.

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 stanowi załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r. w sprawie przyjęcia „Polityki...”. Sporządzona została przez Ministerstwo Środowiska, zgodnie z wymogiem ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*.

Wśród działań systemowych dokument wymienia aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym i w jego ramach cel dotyczący podnoszenia roli planowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Wskazuje się na konieczność wdrażania wytycznych dotyczących uwzględnienia w planach wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej, wdrożenie przepisów umożliwiających przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zatwierdzenie wszystkich obszarów europejskiej sieci Natura 2000, uwzględnianie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, określenie zasad ustalania progów tzw. chłonności środowiskowej oraz pojemności przestrzennej zależnie od typu środowiska.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza

Ze względu na funkcje ustalone w analizowanym projekcie planu miejscowego (sportowo-rekreacyjne lub turystyczne), charakter zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, realizacja ustaleń planu nie powinna wpłynąć w znaczący sposób na zmianę warunków klimatu lokalnego. Wprowadzenie nowej zabudowy kubaturowej może

przyczynić się wprawdzie do pewnych zmian w kształtowaniu się warunków termiczno-wilgotnościowych analizowanego terenu. Przejawem tych przemian może być zwiększenie deficytu wilgoci i tlenu w powietrzu, a także, poprzez wprowadzenie nowych barier w postaci budynków lub budowli, pogorszenie warunków nawietrzania i przewietrzania omawianego obszaru. Jednak na większości terenów wskazanych pod zabudowę ustalono powierzchnię zabudowy nie większą niż 30% lub 40% działki budowlanej, a na terenie 23ZP powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 80% powierzchni terenu. Obiekty mogące powodować wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery ograniczone zostały w projekcie planu do minimum. Ponadto warunki termiczno-wilgotnościowe będą kształtowane przez bezpośrednie sąsiedztwo: dużego akwenu, jakim jest jezioro Trzesiecko oraz kompleksu parkowego zlokalizowanego w zachodniej części opracowania.

Na etapie budowy źródłem zanieczyszczeń mogą być silniki urządzeń budowlanych, sprzętów oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy, a także prace spawalnicze. Ponadto emisja zanieczyszczeń będzie również spowodowana samym procesem budowlanym i związanymi z nim składowiskami piasku, wapna, cementu. Należy zatem zwrócić szczególną uwagę na czasowe zabezpieczenia takich miejsc i systematyczne ich sprzątanie. Ww. emisja zanieczyszczeń będzie miała jednak charakter emisji o niedużym zasięgu oraz występować będzie okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający.

Eksploatacja nowej i istniejącej zabudowy mieszkalno-usługowej nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia jakości powietrza na obszarze opracowania ani w jego otoczeniu. Aby ograniczyć wpływ emisji z instalacji grzewczych zlokalizowanych w budynkach, zapisy planu wprowadzają nakaz zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, dopuszczając jednocześnie stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, jednak wyłącznie w postaci: kotłowni gazowych, ogrzewania elektrycznego, kolektorów słonecznych, ogniw fotowoltaicznych lub pomp ciepła, które należy uznać za przyjazne dla środowiska. Ustalenie to pozwoli na zminimalizowanie ilości zanieczyszczeń gazowych, a w szczególności pyłowych, emitowanych w wyniku spalania paliw w instalacjach grzewczych, szczególnie w porównaniu do sytuacji, gdzie używane byłyby paliwa stałe (głównie węgiel), których stosowanie zostało zakazane w projekcie planu.

Ponadto ze względu na fakt, że na terenach usługowych – turystycznych można spodziewać się realizacji lokali gastronomicznych, w projekcie planu ustalono dla tego typu obiektów stosowanie w celach grzewczych technologii zapewniającej obniżenie emisji benzo(a)pirenu np. poprzez zastosowanie konwerterów katalitycznych.

Dodatkowo dopuszczono również wymianę istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów.

Bez wątplenia pozytywnie na stan powietrza atmosferycznego oraz klimat lokalny wpłynie utrzymanie funkcji zieleni urządzonej o charakterze parkowym (teren 23ZP) w zachodniej części opracowania. Na terenie 23ZP ustalono wysoki procent powierzchni biologicznie czynnej tj. minimum 80%.

Pozytywnie na stan higieny atmosfery może wpłynąć ponadto konsekwentna realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu odnośnie: określonych powierzchni biologicznie czynnych, ochrony i zachowania zadrzewień nadwodnych, a także zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała znaczący negatywny wpływ na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

2. Emitowanie hałasu

Zgodnie z art. 114 ust. 1 *Ustawy Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, wymienionych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*⁶. W projekcie analizowanego planu miejscowego wyznaczono 3 kategorie terenów o zdefiniowanym komforcie akustycznym. Są to tereny:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), dla których ustalono zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), dla których ustalono zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;

⁶ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2012 r., poz. 1109)

- tereny mieszane (MW/U i U/MN), dla których ustalono zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkalno-usługowych.

Należy podkreślić, że projekt planu miejscowego nie wprowadza żadnych znaczących źródeł hałasu. Aby uniemożliwić funkcjonowanie na obszarze objętym planem nowych źródeł hałasu, w projekcie wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz warsztatów i myjni samochodowych.

Głównym emitorem hałasu komunikacyjnego na analizowanym obszarze są pojazdy samochodowe poruszające się po ul. Szczecińskiej, zlokalizowanej bezpośrednio za wschodnią granicą opracowania. Szczególnie uciążliwa w tym zakresie jest część ul. Szczecińskiej od skrzyżowania z ul. Gdyńską na południe, stanowiąca fragment drogi krajowej nr 20. Jest to jednak sytuacja zastana, a projekt planu nie wprowadza wzdłuż tej drogi żadnych nowych terenów wymagających zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Komfort akustyczny na analizowanym obszarze oraz w jego najbliższym otoczeniu ulegnie pogorszeniu przede wszystkim w fazie realizacji zabudowy i związany będzie z pracami budowlanymi oraz ruchem samochodowym. Źródłem hałasu we wspomnianych powyżej przypadkach będą głównie roboty budowlane prowadzone przy użyciu ciężkich maszyn napędzanych silnikami spalinowymi, których eksploatacja wiąże się z emisją hałasu. Sytuacja ta będzie miała jedynie miejsce do czasu realizacji inwestycji i obejmie swym zasięgiem tereny, na których zostanie zlokalizowana. Hałas będzie miał zatem charakter okresowy i przekroczenia norm z nim związane ustaną wraz z zakończeniem prac.

3. Oddziaływanie na krajobraz, w tym na walory OChK „Pojezierze Drawskie”

Walory krajobrazowe to wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nim: rzeźba terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka. Analizowany teren położony jest w całości w granicach OChK „Pojezierze Drawskie” utworzonego w celu ochrony krajobrazu i naturalnych walorów środowiska przyrodniczego Pojezierza Drawskiego. Na ww. OChK wprowadzono zakazy stanowiące zasady jego zagospodarowania, konieczne do zapewnienia ochrony terenów posiadających walory przyrodnicze przed ich niszczeniem.

Do tej pory największym zmianom uległ krajobraz wschodniej części obszaru objętego planem, położonego przy ul. Szczecińskiej, gdzie wyrównano teren, wycięto część

zadrzewień i zlokalizowano głównie zabudowę mieszkaniową jedno- i wielorodzinną wraz z niezbędną infrastrukturą drogową i techniczną oraz w centralnej części ogrody działkowe.

Najmniejszym przekształceniom uległa natomiast część zachodnia (teren 23ZP), bezpośrednio sąsiadująca z Jez. Trzesiecko, na której zachowana została zarówno rzeźba terenu, jak i zadrzewienia nadwodne tworzące obecnie fragment parku nadjeziornego. Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać za pozytywne, z punktu widzenia ochrony krajobrazu, wyznaczenie terenu zieleni urządzonej – parkowej (23ZP), na którym zakazano lokalizacji budynków.

W przypadku realizacji ustaleń planu największym zmianom może ulec, przekształcona już w większości, wschodnia część opracowania, która przeznaczona została do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (tereny MN), wielorodzinnej (tereny MW i MW/U), usługowej – usług turystycznych (UT) lub mieszkaniowo-usługowej (U/MN).

W celu zminimalizowania oddziaływania przyszłego zagospodarowania na krajobraz, chroniony przez objęcie formą ochrony przyrody w postaci obszaru chronionego krajobrazu, projekt planu wprowadza ustalenia dotyczące:

- ochrony i zagospodarowania obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, którego granice wskazano na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz pozostałymi ustaleniami planu,
- zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała znaczący negatywny wpływ na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”,
- ochrony i zachowania zadrzewień nadwodnych na terenie 23ZP, z dopuszczeniem ich wycinki wyłącznie ze względów sanitarnych lub bezpieczeństwa,
- ograniczenia powierzchni zabudowy i obowiązek zachowania terenu biologicznie czynnego na terenach wskazanych do zabudowy,
- zakazu lokalizacji ogrodzeń pełnych i ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych,
- zakazu lokalizacji reklam wolno stojących.

W analizowanym projekcie planu miejscowego nie ma zastosowania zakaz zawarty Uchwale Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu, dotyczący lokalizacji obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych

zbiorników wodnych. Wniosek taki wynika z analizy ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, w którym obszar przeznaczony został do zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą oraz teren zieleni urządzonej, usług turystycznych i sportowo-rekreacyjnych. Należy zatem uznać, że w tej sytuacji ma zastosowanie odstępstwo od przytoczonego powyżej zakazu, wynikające z Uchwały Nr XXXIV/408/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie obszarów chronionego krajobrazu.

Istotny z punktu widzenia ochrony terenu objętego planem, jest również fakt, że proponowany w zachodniej (23ZP) i centralnej części (13UT i 14UT) sposób przeznaczenia i zagospodarowania dążyć będzie do osiągnięcia jednego z celów powołania formy ochrony przyrody, jaką jest obszar chronionego krajobrazu tzn. objęcie ochroną terenów wyróżniających się krajobrazowo, wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Podsumowując należy stwierdzić, że jeśli dojdzie do wycinki nie więcej niż kilku drzew i przy zachowaniu ww. nakazów, zakazów i ograniczeń, realizacja ustaleń planu miejscowego nie doprowadzi do istotnego naruszenia i negatywnego wpływu na walory krajobrazowe Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

W kontekście oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi są szczególnie istotne, gdyż wpływają na zmiany pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a ponadto należą do zmian trwałych oraz długoterminowych.

Na zdecydowanej większości obszaru objętego planem nie przewiduje się znaczących przekształceń powierzchni ziemi, gdyż tereny we wschodniej części opracowania zostały już przekształcone, a w zachodniej, dużo bardziej urozmaiconej po względem ukształtowania terenu części planu, zachowuje się istniejący park, zakazując jednocześnie lokalizacji budynków.

Do przekształceń powierzchni terenu oraz gleb może dojść natomiast na zajętych obecnie przez ogrody działkowe, terenach zabudowy usługowej – usług turystycznych (13UT i 14UT). Niwelacji ulegną z pewnością miejsca, na których staną nowe budynki oraz powstaną dojazdy. Prace związane z realizacją tego typu zagospodarowania zawsze wiążą się

z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować.

Projekt planu nie zawiera wprost żadnych ustaleń ograniczających wpływ realizacji jego ustaleń na rzeźbę terenu i powierzchnię ziemi. Jednak ustala ochronę i zagospodarowanie obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, którego granice wskazano na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi. W tym miejscu odniesiono się do Uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu, dotyczącej m.in. obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, w której wprowadzono zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu (z pewnymi wyjątkami). Stwierdza się zatem, że ww. ustalenia w odpowiednim stopniu chronić będą najbardziej wartościowe fragment rzeźby terenu na obszarze opracowania.

Naruszenie powierzchni ziemi i zmiana właściwości podłoża nastąpi także na skutek prowadzenia robót w zakresie infrastruktury technicznej. Przekształcenia te obejmą zmiany w profilu glebowym oraz umieszczenie materiałów wpływających na właściwości gleb.

W zależności od stopnia deformacji powierzchni ziemi we wschodniej części opracowania, przekształceniom ulegną także gleby. Działania mechaniczne powodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku tego powstają nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypowych.

Realizacja ustaleń planu prowadzić będzie do pojawienia się odpadów, wytwarzanych głównie na terenach przeznaczonych do zabudowy. Odpady powstające na obszarze planu związane będą zarówno z etapem realizacyjnym (odpady budowlane), jak również z funkcjonowaniem nowych obiektów (odpady komunalne). W celu uniknięcia zanieczyszczenia gleby, poprzez nieodpowiednią gospodarkę odpadami, zapisy planu ustalają nakaz zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze opracowania mogą wystąpić okresowo wody jeziora Trzesiecko, które stanowi zachodnią granicę planu miejscowego. W związku z powyższym, projekt planu ustala zapewnienie dostępu do wód powierzchniowych, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz zakazuje lokalizacji ogrodzeń w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegowej jeziora.

Jeziro Trzesiecko stanowi ponadto siedlisko przyrodnicze pn. starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne (kod siedliska 3150). Biorąc pod uwagę usankcjonowanie w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora, istniejącej zieleni, poprzez wyznaczenie terenu zieleni urządzonej – parkowej (23ZP), a przede wszystkim opisane poniżej ustalenia projektu planu w zakresie odprowadzania ścieków bytowych, przemysłowych i deszczowych, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przyszłych inwestycji na ww. siedlisko przyrodnicze. Można wręcz przypuszczać, że turystyczno-rekreacyjne wykorzystanie dużej części analizowanego obszaru zobliguje właścicieli i użytkowników do większego dbania o jakość i czystość wód jeziora, co wpłynie pozytywnie na florę i faunę tej części siedliska.

Zarówno istniejąca, jak i planowana zabudowa mieszkalno-usługowa, stanowi i stanowić będzie źródła ścieków bytowych i przemysłowych. W celu zapobieżenia możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych jeziora Trzesiecko, a także wód podziemnych projekt planu ustala odprowadzanie tych ścieków wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej, zakazując jednocześnie lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych, mogących, w przypadku nieszczelności, stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.

Zapisem mającym pozytywny wpływ na jakość wód jest również nakaz zaopatrzenia w wodę pitną wyłącznie z sieci wodociągowej. W ten sposób wyeliminowano budowę i korzystanie ze studni, które stanowią dość łatwą drogę do przenikania zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.

Realizacja nowej zabudowy kubaturowej nie powinna znacząco wpłynąć na zmianę stosunków wodnych w obszarze opracowania ani w jego okolicy. Jednakże lokalizacja każdego nowego budynku, jak również roboty w zakresie sieci infrastruktury technicznej i drogowej, skutkować będą między innymi trwałym uszczelnieniem terenów przeznaczonych bezpośrednio pod budynek czy dojazd oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Pośrednio działania te mogą potencjalnie wpłynąć również na zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami wprowadzanymi do gruntu. Powiększenie obszarów zabudowanych powoduje zawsze zmniejszenie zdolności infiltracji gruntów przypowierzchniowych oraz większy odpływ wód opadowych z terenów za pośrednictwem sieci kanalizacji. Powoduje to zagrożenie obniżenia się poziomu wód gruntowych, zmniejszenia ich zasobów i nadmiernego przesuszenia gruntu. Lokalne i czasowe negatywne oddziaływania wystąpią, głównie na skutek prowadzenia różnego rodzaju wykopów i prac przy użyciu ciężkiego sprzętu, powodującego nadmierne

zagęszczenie oraz przemieszczenie poszczególnych warstw gruntu, które z kolei prowadzić może do zmian w naturalnym procesie infiltracji wód opadowych i roztopowych. Dotyczyć to jednak będzie wyłącznie terenów przeznaczonych do zabudowy.

W celu ograniczenia ww. zjawisk w projekcie planu, na terenie zieleni urządzonej 23ZP ustalono odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do gruntu, a na pozostałych terenach dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub zagospodarowanie ich na terenie. Jednocześnie nakazano zastosowanie zabezpieczeń przed infiltracją zanieczyszczeń z wód opadowych i roztopowych do środowiska gruntowo-wodnego, pochodzących z nawierzchni przeznaczonych dla postoju lub prowadzenia ruchu kołowego.

Powyższe rozwiązania uznaje się za prawidłowe z punktu widzenia racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi. Zatrzymanie części wód opadowych ogranicza degradację środowiska, spowodowaną uszczelnieniem terenu, powoduje podniesienie zwierciadła wód gruntowych i lepsze zasilanie istniejącego w sąsiedztwie jez. Trzeciecko przez te wody.

Należy stwierdzić, iż zapisane w projekcie planu rozwiązania optymalnie zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem zarówno ściekami bytowymi, przemysłowymi, jak i ściekami deszczowymi.

6. Oddziaływanie na szatę roślinną i różnorodność biologiczną

W związku z realizacją ustaleń projektu planu, do największych zniszczeń szaty roślinnej dojdzie na terenach zabudowy usługowej – usług turystycznych (13UT i 14UT), które stanowiły, bądź w przypadku terenu 14UT stanowią nadal użytkowane ogrody działkowe. Występujące w nich drzewa i krzewy owocowe, kwiaty oraz uprawy warzywne, stanowią jednak biotopy o ograniczonej wartości przyrodniczej, zatem ich likwidacja nie wpłynie znacząco na jakość szaty roślinnej i bioróżnorodność omawianego fragmentu obszaru chronionego krajobrazu.

Również na istniejących terenach przeznaczonych do zabudowy mieszkaniowej jedno- lub wielorodzinnej może dojść do trwałego zniszczenia szaty roślinnej. Będzie to szczególnie widoczne w miejscach, na których realizowane będą nowe budynki, dojścia i dojazdy oraz miejsca postojowe dla samochodów. Prace związane z opisanym zagospodarowaniem, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem roślinności. Jednak w wymienionych przypadkach będzie to tylko i wyłącznie roślinność synantropijna, związana z ogródkami przydomowymi,

która najprawdopodobniej zastąpiona zostanie po realizacji inwestycji nowymi nasadzeniami drzew, krzewów i bylin ogrodowych.

Sankcjonując, w większości istniejące przeznaczenie obszaru opracowania w postaci zwartych terenów zabudowy mieszkaniowej, projekt planu uwzględni rolę szaty roślinnej poprzez ustalenie dość znacznych minimalnych powierzchni biologicznie czynnych między 30% a 40% dla każdej działki budowlanej.

Jak już wspomniano wcześniej najcenniejsze zbiorowiska roślinne występują w zachodniej części opracowania, sąsiadującej z jeziorem Trzesiecko. Biorąc to pod uwagę, w projekcie planu wyznaczono ten obszar jako teren zieleni urządzonej – parkowej (23ZP), wyłączony spod zabudowy kubaturowej. Dodatkowo na terenie 23ZP nakazano ochronę i zachowanie zadrzewień nadwodnych, z dopuszczeniem ich wycinki wyłącznie ze względów sanitarnych lub bezpieczeństwa. W celu ochrony roślinności zakazano tu również lokalizacji budynków oraz ustalono powierzchnię biologicznie czynną na poziomie nie mniejszym niż 80% całego terenu.

Ponadto projekt planu informuje o występowaniu na terenie 23ZP dębu szypułkowego (*Quercus robur L.*), uznanego za pomnik przyrody. Odniesiono się w tym miejscu do *Uchwały Nr XIX/158/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia pomnika przyrody na terenie miasta Szczecinek*, zgodnie z którą w stosunku do ww. drzewa wprowadzono zakaz: niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych, uszkodzenia i zanieczyszczenia gleb oraz umieszczania tablic reklamowych.

Podsumowując, stwierdza się, że ustalenia planu wpłyną na zmniejszenie terenów zajmowanych dotychczas przez roślinność. Zniszczeniu ulegną jednak wyłącznie zbiorowiska synantropijne, mające niewielką wartość przyrodniczą. Plan chronić będzie natomiast, zdecydowanie cenniejszy pod względem bioróżnorodności, obszar, stanowiący park nadjeziorny.

7. Oddziaływanie na faunę

W wyniku realizacji nowej zabudowy może dojść przede wszystkim do wypłoszenia występujących w tym rejonie ptaków. Należy tu podkreślić, że gatunki ptaków wymienione w rozdziale 3.7 niniejszej prognozy obserwowane były na całym jeziorze Trzesiecko,

a podczas wizji lokalnej na samym obszarze opracowania, ani w szuwarach wokół niego, nie stwierdzono występowania żadnych stanowisk lęgowych ptaków. Zagrożenie potencjalnych miejsc ich gniazdowania polegać będzie przede wszystkim na płoszeniu ptaków przez przebywających tutaj ludzi oraz maszyny pracujące podczas realizacji zabudowy. Jednak już w tej chwili wysoki stopień wykorzystania rekreacyjnego omawianego obszaru ogranicza jego walory faunistyczne i wpływa negatywnie na bytowanie zwierząt w tym rejonie miasta.

Czasowy oraz ograniczony przestrzennie, niekorzystny wpływ na zwierzęta wystąpi z pewnością na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu (silniki maszyn) oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi dojazdowe, miejsca składowania materiałów budowlanych), co skutkować będzie wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt. Zakłada się, że zwierzęta te przeniosą się w dalsze rejony jeziora Trzesiecko lub do parku nadjeziornego.

Pozytywny wpływ na potencjalnie występujące zwierzęta oraz ich siedliska będą miały ustalenia projektu planu dotyczące zachowania fragmentu parku nadjeziornego w zachodniej części opracowania (teren 23ZP).

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Projekt planu nie przewiduje żadnych nowych emitorów promieniowania elektromagnetycznego.

W analizowanym dokumencie nie odniesiono się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w *Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej*⁷, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

9. Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu w sposób odpowiedni reguluje m.in. kwestie związane z: ochroną jakości powietrza atmosferycznego, gospodarką wodno-ściekową, kształtowaniem zieleni, czy ochroną przed hałasem. Wprowadzając poszczególne ustalenia (opisane we wcześniejszych rozdziałach), ogranicza się negatywny wpływ, jaki mógłby się pojawić na

skutek realizacji ustaleń planu, na jakość życia i zdrowie ludzi zamieszkujących obszar opracowania lub jego sąsiedztwo.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu dla mieszkańców będą prace budowlane, związane z realizacją nowych obiektów budowlanych. Na skutek tych prac należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą pracujące maszyny i urządzenia, a także zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Należy jednak przypuszczać, że prace te będą prowadzone etapowo, przede wszystkim w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwałe i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego.

10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami górniczymi, a także terenami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Realizacja ustaleń planu na terenach przeznaczonych do zabudowy skutkować będzie natomiast zwiększeniem ilości dóbr materialnych na obszarze opracowania.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku uwzględnia konieczność ochrony istniejących budynków mieszkalnych, chronionych ustaleniami obowiązującego planu miejscowego. Oznacza je jako budynki o wartościach zabytkowych, dla których ustala szereg ograniczeń, w tym m.in. zakaz nadbudowy i częściowo rozbudowy, zachowanie: liczby kondygnacji, historycznych kształtów i podziałów otworów okiennych, formy i geometrii dachu oraz rodzaju pokrycia.

Projekt planu chroni również Wieżę Przemysława, zakazując jej nadbudowy, rozbudowy i tynkowania oraz nakazując zachowanie historycznych kształtów i podziałów otworów budowli.

11. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie miasta

⁷ Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (Dz.U. Nr 106, poz. 675 z 2010 r.)

Szczecinek, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Przyjęcie proponowanych w analizowanym projekcie planu rozwiązań wywoła pewne zmiany w środowisku. Zapisy projektu planu są jednak na tyle precyzyjne, że w przypadku realizacji ustaleń tego dokumentu powinny zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego zarówno na analizowanym terenie, jak i w jego otoczeniu. Nie przewiduje się zatem, aby rezultaty realizacji planu w sposób szczególny negatywnie wpływały na środowisko. W związku z powyższym uważa się za bezzasadne wskazywanie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań.

Głównym rozwiązaniem alternatywnym rozważanym w trakcie sporządzania projektu planu miejscowego był zasięg nieprzekraczalnych linii zabudowy, umożliwiających lokalizację nowych budynków. Analizowano pozostawienie aktualnych linii zabudowy i tym samym niedopuszczenie do realizacji nowych budynków. Ostatecznie zdecydowano się na przesunięcie nieprzekraczalnych linii zabudowy, tak aby umożliwić realizację na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lokalizację nie więcej niż jednego dodatkowego budynku mieszkalnego na każdym z ww. terenów MN (z wyjątkiem terenu 9MN).

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku wydawane będą pozwolenia na budowę na konkretne inwestycje. Dopiero w pozwoleniu na budowę zawarty jest projekt budowlany, co do którego można zastosować pewne metody analizy wpływu danej inwestycji na środowisko oraz ustalić częstotliwość, z jaką należy ją przeprowadzać.

W stosunku do dokumentu, jakim jest plan miejscowy zakłada się, iż Burmistrz Miasta Szczecinek będzie dokonywał, przynajmniej raz na kadencję, analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta, oceniał postępy w opracowywaniu planów miejscowych i na tej podstawie opracuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu

do ustaleń Studium, z uwzględnieniem rejestru decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, planów miejscowych oraz wniosków o ich sporządzenie.

Ponadto, skutki realizacji postanowień planu będą podlegały bieżącemu pomiarom i ocenom, a także analizom wpływu na środowisko różnych czynników, w tym presji antropogenicznej, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Działalność w ramach PMŚ dotyczy monitoringu powietrza, wód, gleb i ziemi, przyrody, hałasu i pól elektromagnetycznych. Na poziomie województwa monitoring prowadzony jest przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Ponadto w realizacji zadań PMŚ uczestniczą również inne jednostki, w tym organy administracji rządowej (wojewoda, regionalny dyrektor ochrony środowiska), organy administracji samorządowej (w tym przypadku Burmistrz Miasta Szczecinek), a także zarządcy dróg, instytuty badawczo-naukowe, inwestorzy prowadzący instalacje, wymagające uzyskania stosownych pozwoleń oraz inspekcja sanitarna.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji w tym przypadku planu miejscowego. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Podstawowym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza stanu środowiska i wskazanie potencjalnego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko.

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku. Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miasta Szczecinek, zawierający ustalenia realizacyjne planu oraz rysunek projektu planu w skali 1:1000. Składa się ona z sześciu części.

W pierwszej omówiono metodologię i zasadność jej sporządzania. W drugiej scharakteryzowano środowisko przyrodnicze w podziale na poszczególne komponenty:

obecne zagospodarowanie i użytkowanie terenu, rzeźbę i geomorfologię, budowę geologiczną i litologię, wody powierzchniowe i podziemne, warunki glebowe, florę, faunę, klimat lokalny, wartości kulturowe oraz oceniono istniejący stan, jakość i zagrożenia środowiska pod względem jakości powietrza, wód oraz klimatu akustycznego.

W trzeciej części szczegółowo omówiono zapisy projektu planu i wskazano na ich powiązania z zapisami innych dokumentów. Odniesiono się także do potencjalnych skutków dla środowiska w wyniku braku realizacji ustaleń projektu planu. Część czwarta opisuje kluczowe problemy ochrony środowiska, związane z zagadnieniami regulowanymi w projekcie planu.

W piątej podstawowej części prognozy omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, wskazano też rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu.

Ostatnia część opracowania zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Sporządzenie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Szczecińska III” w Szczecinku pozwoli na sformułowanie na nowo dla tego obszaru szczegółowych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, chroniących park nad jeziorem Trzesiecko oraz umożliwiających rozwój funkcji turystycznych i mieszkaniowych o odpowiednich parametrach, które powinny współgrać z potencjałem przyrodniczym i otoczeniem tej części miasta.

Przedmiotowy fragment miasta, położony jest w całości w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”. Proponowany sposób przeznaczenia i zagospodarowania analizowanego obszaru zgodny jest z główną ideą powołania formy ochrony przyrody, jaką jest obszar chronionego krajobrazu tzn. objęcie ochroną terenów wyróżniających się krajobrazowo, wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Z punktu widzenia ochrony środowiska ocenia się, że zapisy przedmiotowego projektu planu będą w sposób skuteczny chronić środowisko oraz wszystkie jego zasoby, utrzymując jednocześnie wypoczynkowo-rekreacyjny charakter jeziora. Warunkiem niezbędnym dla ograniczania negatywnych skutków oddziaływania na środowisko będzie precyzyjne wyegzekwowanie ustaleń planu miejscowego i restrykcyjne przestrzeganie przez inwestorów przepisów i wymogów ochrony środowiska, wynikających z przepisów odrębnych.